

Nota de premsa del Centre d'Estudis d'Ulldecona

Acte de cloenda del curs d'història organitzat pel Centre d'Estudis d'Ulldecona

Dijous dia 14 d'octubre a les 21'30h. va tenir lloc a Ulldecona l'acte de cloenda del curs sobre "Història de Catalunya" que ha estat organitzat pel Centre d'Estudis d'Ulldecona conjuntament amb el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. El curs, que ha constatat de quatre hores lectives distribuïdes en quatre sessions, ha estat impartit pel professor i historiador Sr. Lluís Margarit.

Durant l'acte de cloenda es va fer lliurament d'un diploma acreditatiu a cadascú dels seixanta participants que han assistit a les sessions.

El número dos de la revista Raïls surt durant la Fira de Sant Lluc

Per una altra banda, el Centre d'Estudis també ens comunica que, coincidint amb l'inici de les Festes de Sant Lluc va sortir al carrer el número dos de la seva publicació semestral "Raïls", miscel·lània de treballs locals de temàtica diversa. Aquest segon número, que ja es troba a la venda a totes les llibreries de la localitat, va ser presentat al públic en el marc incomparable de la 3a. Fira de Sant Lluc del 15 al 18 d'octubre, lloc on l'entitat va realitzar una activitat paral·lela, conjuntament amb la Cooperativa Agrícola de la localitat, consistent en un stand-exposició sobre la típica "Caseta de la Plana". El material allí exposat va ser el fruit d'un laboriós treball d'investigació i recerca i comprenia des de material gràfic i visual fins la reproducció d'una maqueta feta a escala, passant per diferents croquis de tipologies de construcció. Es va complementar l'exposició amb una mostra d'eines, estris i accessoris característics d'aquesta tradicional construcció, tan pròpia d'aquesta immensa plana olivarera que configura la zona interior de la comarca del Montsià.

La Biblioteca d'Ulldecona acull part de l'Arxiu Històric de la Comunitat de Regants

La Biblioteca Pública i la Comunitat de Regants d'Ulldecona han signat un conveni de col·laboració pel que ambdues parts es comprometen l'una a conservar i l'altra a cedir per a la seva custòdia i conservació part de l'arxiu històric de la C. de Regants.

Aquest conveni ha estat possible, gràcies a les gestions dutes a terme pel Centre d'Estudis Local, el qual assabentat de l'avançat estat de deteriorament que estava patint, va posar els mitjans adients per a què aquest conveni pogués ser realitat. Així com aquesta cessió representa una important millora en la seva conservació, a la vegada es converteix en un valuós fons documental de lliure accés per a estudiosos i investigadors. En aquest context, s'ha dut a terme per membres del C. d'Estudis una primera catalogació i inventari amb gratificants sorpreses en aparèixer documents inèdits dels segles XVII i XVIII, així com també d'altres dels que se'n tenia referències i es consideraven desapareguts.

La Penya Barcelonista d'Ulldecona a la "Barberia" de TVE-2

Diumenge 31 d'octubre a la nit, la Penya Barcelonista d'Ulldecona va ser la Penya invitada al Programa de TVE-2 "La Barberia" dirigit per Josep Abril.

Per aquest motiu, dimecres es van desplaçar a Ulldecona els equips del Programa per captar imatges de la vila que s'oferiran al programa.



Stand-exposició elaborat pel Centre d'Estudis i dedicat a la típica "Caseta de la Plana". III Fira de Sant Lluc 1993

75 inscrits en tres dies al "Voluntariat - Quinquennals '94 d'Ulldecona"

Aprofitant els dies de la Fira de Sant Lluc d'Ulldecona es va començar la inscripció dels "Voluntaris per a les Quinquennals de 1994 a Ulldecona". En tres dies s'ha assolit ja la xifra de 75 inscrits. Respecte a l'edat, predominen els de 15 anys (30%) seguits dels de 18 anys (13%), 16 anys (12%), etc. Quant al sexe, un 56% són homes i el 44% dones.

La crida que, a proposta de l'Alcaldia, va aprovar el Ple de l'Ajuntament diu així:

"Les FESTES QUINQUENNALS estan molt arrelades en el sentir més profund de tots els ulldeconencs. La tradició de treball col·lectiu i de col·laboració de tot el poble d'Ulldecona ha estat sempre molt important.

Expectatives raonables fan preveure per a les Festes Quinquennals de 1994 una afluència multitudinària de visitants al nostre poble i als seus barris que pot, fins i tot, en algun moment fer que resultin insuficients les disponibilitats ordinàries de personal.

Altres esdeveniments multitudinaris han comptat, a més a més de tot el personal públic, amb la col·laboració de molts de voluntaris que, degudament preparats i coordinats, han prestat un gran servei a la col·lectivitat.

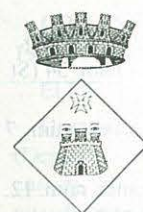
Així doncs, l'Ajuntament d'Ulldecona en nom de tota la Vila i amb la finalitat de preparar, com cal, l'organització i realització de les Festes Quinquennals de 1994, fa una crida a tots els qui vulguin col·laborar a apuntar-se per formar part del "VOLUNTARIAT-QUINQUENNALS '94". S'organitzaran diferents equips de treball partint de les diferents capacitats i disponibilitats".

Cal ressaltar, finalment, que malgrat que la majoria dels inscrits són joves, hi ha també algunes persones de 60, 55, 43 i 34 anys.

Ara, un cop passada la Fira, la possibilitat d'inscriure's està novament oberta però a la prevenció ("retén") de l'Ajuntament d'Ulldecona.

Es demana l'ensenyament per al moble i la pedra a Ulldecona

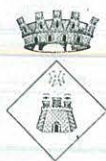
L'Alcalde d'Ulldecona s'ha adreçat a la Directora Gral. Sra. Àngels González del Departament d'Ensenyament demanant que al nou Institut de Batxillerat d'Ulldecona es pugui ampliar, a més a més de les dues línies de Batxillerat previstes, a que allí s'imparteixin estudis de Formació Professional especialitzats en el tema del moble i també de la pedra, donada la bona perspectiva que tots dos sectors tenen actualment a Ulldecona.



Inauguració de la III Fira de Sant Lluc



Ha mort l'Il.ltre Sr. Gonçal Yvars i Meseguer, darrer diputat al Parlament de la Generalitat Republicana de 1932



Comissió de Govern

30 d'agost 1993

Jaume Antich, Felipe Delgado, Àngel Millan, M^a Cinta Valls.

LLICÈNCIES URBANÍSTIQUES.

S'accepta la reclamació presentada a la Llicència d'obres 78/93 i es redueix d'acord amb l'informe de l'Arquitecte municipal.

QUITRANAT DEL LLIGALL SANT JAUME.

S'aproven els tràmits per a la contractació directa de l'obra "reparació i quitranat del Lligall Sant Jaume" amb un pressupost total d' 11.797.154 PTA. (Tram des de la carretera de La Galera a la carretera de La Sénia).

CERTIFICACIONS D'OBRES NÚM. 1 I 2 DE LA "CALEFACCIÓ EDIFICIS PRE-ESCOLAR".

S'aproven les certificacions d'obres núm. 1 i 2, fetes per l'E.T.E. Josep Ll. Serrano de la "instal·lació de calefacció centralitzada als 2 edificis de pre-escolar" al Col·legi d'E.G.B. "Ramón y Cajal" per uns imports respectius d' 1.929.767 i 2.030.389 PTA., respectivament.

RECEPCIÓ PROVISIONAL DEL "CAMÍ DE VALLDEPINS O CANALS".

S'aprova el dictamen de la Comissió d'Urbanisme i es dóna per rebuda l'obra amb caràcter provisional.

RECEPCIÓ PROVISIONAL DEL "LLIGALL DE SANT JAUME".

S'aprova el dictamen de la Comissió d'Urbanisme i es dóna per rebuda l'obra amb caràcter provisional. (Es refereix al tram del Lligall Sant Jaume des de la carretera de La Sénia al camí de Mitaplana).

APROVACIÓ DE DESPESES.

S'aproven totes les propostes de despesa presentades.

Comissió de Govern

4 d'octubre 1993

Jaume Antich, Felipe Delgado, Àngel Millan, M^a Cinta Valls, Javier Blasco.

LLICÈNCIES URBANÍSTIQUES.

• Es concedeixen les següents llicències urbanístiques:

- E. 105/93, **Angel García**, obra menor, c/ Jaume I, núm. 2.
- E. 109/93, **Amadeo Fernández**, caseta de camp, Pol. 35, Par. 239.
- E. 120/93, **Felicidad Roig**, obra menor, c/ Escultor Querol, núm. 25.
- E. 121/93, **M. Luisa Ferré**, obra menor, c/ Roger de Flor, núm. 9.
- E. 122/93, **Pedro Sans**, reforma forjat, St. Antoni, núm. 28.
- E. 123/93, **Luis Castell**, obra menor, Avgda. Catalunya, núm. 17 (Castell).
- E. 124/93, **Antonio Juan**, obra menor, c/ Sts. Màrtirs, núm. 3.
- E. 125/93, **FECSA**, estesa cable, Avgda. Constitució.
- E. 126/93, **José Antolí**, obra menor, Mtre. Vilar, núm. 6.
- E. 127/93, **Teresa Simó**, obra menor, Avgda. Constitució, núm. 8.
- E. 128/93, **Angel Gual**, obra menor, Avgda. Catalunya, núm. 24 (Castell).
- E. 129/93, **José M. Planas**, obra menor, Pol. 34, Par. 241.
- E. 130/93, **José García**, obra menor, c/ Pilar, núm. 3.
- E. 131/93, **Isabel Sorlí**, obra menor, c/ Montcada, núm. 11-13.
- E. 133/93, **M. Carmen Millán**, obra menor, c/ Adell, núm. 19 2n.

- E. 134/93, **Montserrat Roig**, obra menor, St. Lluç, núm. 16.
- E. 135/93, **Angel Royo**, obra menor, B. Rajolars, núm. 34 (St. Joan Pas).
- E. 136/93, **José Chamizo**, obra menor, B. Bordaies, núm. 7 (Castell).
- E. 137/93, **Maria Altabella**, obra menor, c/ Muntaner, núm. 12.
- E. 138/93, **Joaquín Branchat**, obra menor, Vidal i Barraquer, núm. 13.
- E. 139/93, **Beatriz Poy**, obra menor, Mirador del Riu, núm. 16 (St. Joan Pas).
- E. 140/93, **Enrique Sans**, obra menor, c/ Calvari, núm. 50.
- E. 141/93, **TELEFÒNICA**, pals i cable, Camí de l'Olivar.
- Es concedeixen també les següents llicències d'ocupació via pública:
 - E. 120/93, **Felicidad Roig**, 4 m² x 15 dies.
 - E. 121/93, **M. Luisa Ferré**, 10 m² x 15 dies.
 - E. 122/93, **Pedro Sans**, 4 m² x 21 dies.
 - E. 126/93, **José Antolí**, 5 m² x 3 dies.
 - E. 127/93, **Teresa Simó**, 2 m² x 4 dies.
 - E. 130/93, **José García**, 4 m² x 3 dies.
 - E. 131/93, **Isabel Sorlí**, 8 m² x 21 dies.
 - E. 133/93, **M. Carmen Millán**, 4 m² x 2 dies.
 - E. 134/93, **Montserrat Roig**, 5 m² x 7 dies.
 - E. 137/93, **Maria Altabella**, 5 m² x 3 dies.

• S'accepta la reclamació presentada a la Llicència d'obres 76/93 i es redueix d'acord amb l'informe de l'Arquitecte municipal.

CERTIFICACIÓ NÚM. 1 "VESTUARIS PAVELLÓ POLISPORTIU".

S'aprova la certificació d'obres 1a. de la "construcció de vestuaris al Pavelló polisportiu municipal", feta per l'Arquitecte municipal per un import total de 10.619.068 PTA.

APROVACIÓ DE DESPESES.

S'aproven totes les propostes de despesa presentades.

Ple Ordinari

4 d'octubre 1993

ASSISTENTS

Alcalde: Jaume Antich.

Regidors: Felipe Delgado, Àngel Millan, M^a Cinta Valls, Javier Blasco, M^a Isabel López, Lluç Raga, Agustí Verdiell, Xavier Martínez, Joan R. Marco, Josep Ll. Millan, Celestí Hervàs.

Inassistent: Jerónimo Castell.

Secretari: Josep M^a Alzamora.

APROVACIÓ DE L'ACTA ANTERIOR.

Per unanimitat s'aprova l'acta anterior, lliurada, prèviament, a cadascun dels regidors.

RESOLUCIONS DE L'ALCALDIA: NÚM. 368, A LA NÚM. 402.

El Ple, per unanimitat, presta la seva conformitat amb les resolucions indicades.

FESTES I FIRA DE SANT LLUC, 1993: APROVACIÓ DEL PROGRAMA.

El Ple, per unanimitat, acorda:

1) Aprovar el programa oficial d'actes previstos amb motiu de la celebració de les Festes i Fira de Sant Lluç, any 1993.

2) Facultar la Comissió Informativa de Cultura perquè, un cop concretats els actes que resten per incloure al programa, el pugui aprovar i modificar si cal.

ORGANITZACIÓ D'UN CURS DE FORMACIÓ D'ADULTS, 1993/1994.

El Ple, per unanimitat, acorda:

Organitzar, conjuntament amb la Direcció Gral. d'Afers Socials (Departament de Benestar Social) de la Generalitat de Catalunya, un curs de formació d'adults durant l'any acadèmic 1993/94 i complir tots els tràmits previstos.

CREACIÓ DE LA FIGURA DEL VOLUNTARIAT PER A LES FESTES QUINQUENNALS.

"FESTES QUINQUENNALS" 94

Les Festes Quinquennals estan molt arrelades en el sentir més profund de tots els ulldeconencs.

La tradició de treball col·lectiu i de col·laboració de tot el poble d'Ulldecona ha estat sempre molt important.

Expectatives raonables fan preveure per a les Quinquennals de 1994 una afluència multitudinària de visitants al nostre poble i els seus barris que pot, fins i tot, en alguns moments fer que resultin totalment insuficients les disponibilitats ordinàries de personal.

Altres esdeveniments multitudinaris han comptat, a més a més de tot el personal públic, amb la col·laboració de molts de voluntaris que, degudament preparats i coordinats, han prestat un gran servei a la col·lectivitat.

Així doncs, l'Ajuntament d'Ulldecona, en nom de tota la Vila i amb la finalitat de preparar, com cal, l'organització i realització de les Festes Quinquennals de 1994, fa una crida a tots els que vulguin col·laborar a apuntar-se per formar part del "VOLUNTARIAT QUINQUENNALS" 94".

Aprofitant els dies de la Fira i Festes de Sant Lluç 1993, es començarà a fer la inscripció dels voluntaris. S'organitzaran diferents equips de treball partint de les diferents capacitats i disponibilitats.

¡TO THOM HI POT COL·LABORAR!

¡APUNTEU-VOS!

El Ple per unanimitat acorda:



Crear la figura del Voluntariat Quinquennals, 94, d'acord amb la proposta formulada per l'Alcaldia. Els menors d'edat deuran portar l'autorització dels pares o tutors.

DE LA "RESTAURACIÓ DE LA TORRE PALAU DEL CASTELL D'ULLDECONA".

El Ple per unanimitat acorda:

Adjudicar les obres de "restauració de la Torre Palau del Castell d'Ulldecona" a JOAQUIN MONLLAU, per haver presentat la proposició més avantatjosa, pel preu 29.000.000' -PTA, i complir tota la resta de tràmits legals.

Així mateix, a proposta del Grup de C. i U., el Ple determina que el present acord només s'aplicarà un cop obtinguts tots els informes favorables que siguin preceptius.

ADJUDICACIÓ DE LA "URBANITZACIÓ DE L'AVINGUDA DE LES ESCOLES".

El Ple per unanimitat acorda:

Adjudicar les obres d' "urbanització de l'Avinguda de les Escoles" a LUIS BATALLA, per haver presentat la proposició més avantatjosa, pel preu de 49.494.000' -PTA, i complir tota la resta de tràmits legals.

ADJUDICACIÓ EXPLOTACIÓ DE LA DEPURADORA, JULIOL 1993-JUNY 1994.

El Ple, per unanimitat, acorda:

Adjudicar el servei d'explosió de l' "estació depuradora aigües residuals" a HORMIGONES PROYECTADOS, per haver presentat, oferta econòmica que s'ajusta al que preveu la Junta de Sanejament.

RECEPCIÓ DEFINITIVA 1a. FASE REFORMA DEL TEATRE MUNICIPAL.

El Ple, per unanimitat, acorda:

Donar per rebuda l'obra a què es refereix el present acord, amb caràcter definitiu.

RECEPCIÓ PROVISIONAL 2a. FASE REFORMA DEL TEATRE MUNICIPAL.

Per unanimitat el Ple acorda:

L'AJUNTAMENT INFORMA

Donar per rebuda l'obra a què es refereix el present acord, amb caràcter provisional, començant a comptar el període de garantia, fixat en UN ANY, des del dia de la data.

CALAMARSA DEL 9/8/92; DECLARACIÓ URGÈNCIA OBRES REPARACIÓ.

Per unanimitat el Ple acorda:

Declarar la urgència en la realització de les obres de restauració i inversions de reposició anteriorment detallades i declarar que l'Ajuntament no té recursos per fer front a les mateixes.

PRÉSTEC PER AL FINANÇAMENT DE DESPESES CORRENTS DEL PRESSUPOST DE 1993.

El Ple de la Corporació, amb 7 vots a favor dels regidors del PSC i ERC, i 5 vots en contra dels regidors de C. i U. i C.D.S., adopta el següent acord:

1) Sol·licitar i contractar amb "Caixa Tarragona", un préstec de 10.000.000' PTA, amb les següents condicions:

a) Tipus d'interès: 12 % anual, o el vigent a la data de formalització del préstec.

b) Termini d'amortització: 2 anys.

2) Aplicar el préstec al finançament de les següents operacions:

Operacions corrents pressupost, 10.000.000' PTA.

En explicació de vot, Celestí Hervàs (C.D.S.), manifesta:

"L'Equip de govern proposa en el punt tretze de l'ordre del dia, la contractació d'un préstec de 10.000.000.- milions de pessetes, per pagar despeses corrents de l'any 1993.

El Grup Municipal del Centre Democràtic i Social votarà No a aquesta proposta. Votarà No per diversos raons. La primera per coherència, donat que en el seu dia ja vam votar en contra de l'aprovació d'algunes despeses que avui es debaten en el seu finançament, i les altres pel principi bàsic de respectar el pressupost i ajustar-se a les previsions, que per això es redacten i consegüentment s'aproven.

Però, a l'Ajuntament d'Ulldecona les coses es fan de forma diferent. Primer s'agafen compromisos i, després, ja veurem d'on es paga. No obstant, voldria matisar punt per punt la despesa que avui es discuteix.

1 - SUBVENCIÓ FIRA DE SANT LLUC 1.500.000.-

El pressupost de 1993 ja contempla una consignació d' 1.250.000.- per tant no s'ha d'incrementar en 1.500.000 PTA més; en tot cas, de l'estalvi de Festes de Sant Lluç dels espectacles que no es faran (bous, ball típic, etc.), es podria destinar a la Fira.

2 - SUBVENCIÓ CONSELL LOCAL D'ESPORTS O SERVEI MUNICIPAL D'ESPORTS. 500.000 PTA.

També hi ha una consignació de 500.000 PTA. Per tant, no creiem oportú augmentar-la.

3 - ENERGIA ELÈCTRICA.

Per fi van sortir els rebuts d'energia elèctrica que van quedar penjats del any 1992 i que no es van pagar. Recordarà el Sr. Alcalde que, en la sessió on es van aprovar els rebuts pendents, li vaig preguntar com es pagarien, i la resposta va ésser vaga, difusa, sense concretar. Que si d'aquí, que si d'allí, però una cosa va quedar clara: que es pagaria del pressupost de 1993. La realitat ens diu que això no es farà. No hagués valgut la pena, abans d'aprovar-los, estudiar d'on es traïrien les pessetes per pagar-ho. Aquells que van donar la conformitat que assumeixen la responsabilitat que li pertocui.

4 - ADQUISICIÓ I REPARACIÓ BOMBA POU. 2.008.482.-

Malauradament reconeixem que aquesta despesa es va produir de forma fortuïta i imprevista però, malgrat que tenim la informació de que s'ha demanat una subvenció a dos organismes per l'import del cent per cent del seu cost, estariem disposats a demanar un préstec per finançar-lo, exclusivament aquest punt de tota la proposta.

5 - ADQUISICIÓ DE QUADRES. 317.040.- PTA.

També estem en contra de demanar un préstec per comprar

quadres. Abans d'assumir el compromís, s'ha de comprovar si el consignat arriba.

6 - INFORME GESTIÓ ECONÒMICA (Auditoria).

En el seu moment vam votar No a una Auditoria i vam exposar els motius de perquè. Per tant, i consegüentment, també estem en contra del seu finançament, però és un compromís de la majoria. Suposo que, si no es reconsidera, s'haurà de fer, però entenc que tampoc hi ha cap pressa, i es podria tenir en compte per al pressupost de 1994.

Hem intentat donar consistència i arguments a la nostra posició de votar en contra d'aquest préstec, llevat del punt referent a la bomba del pou, amb l'única finalitat de respectar i ajustar-se escrupolosament al pressupost vigent, i també, perquè la gent ho sàpigue i tregui les seves conclusions.

Haig de ressaltar, per últim, els informes previs dels funcionaris municipals, Secretari i Interventor, on el primer diu que, segons la normativa vigent, per aprovar aquest tipus de préstecs, les despeses han de declarar-se necessàries i urgents. Ja diran vostès quina despesa, llevat la bomba del pou, urgent i necessària. I de l'Interventor, que manifesta que cap despesa de les compromeses ha estat fiscalitzada per ell, condició indispensable d'una bona administració. Per a ells el meu reconeixement personal, per la seua professionalitat al redactar-los, i que reforcen, al meu entendre, la posició adoptada per mi al respecte.

Per tot l'abans exposat, el PLE que decideixi."

També en explicació de vot, Lluç Raga, (C. i U.), comenta a Josep-Ll. Millan que, amb la postura adoptada, es contradiu amb altres votacions seves. Respecte de l'auditoria, reitera que no és necessària; pel que respecta al pagament de les factures de FECSA, tampoc estan a favor, per la forma en què s'ha gestionat aquesta despesa i el seu pagament, així com finançament. No obstant això, es manifesta favorable al finançament, mitjançant un préstec, de les despeses relacionades del Servei Municipal d'Esports i de la bomba del pou d'aigua potable.

També en explicació de vot, Josep-Ll. Millan, (d'E.R.C.) manifesta:

"Dir, d'entrada, que el nostre vot serà favorable a la proposta de contractació d'un préstec per a les finalitats que s'han descrit, i a les que em referiré una per una.

El meu vot serà favorable perquè, entre tots, ja érem conscients de que era un pressupost molt ajustat i de que, segurament, farien falta diners. Sempre és difícil i dolorós haver de fer un crèdit per manca de recursos però, en tot cas, aquest es tornarà dins de la nostra legislatura, pel que no comprometen en absolut a futurs consistoris, com s'ha fet en altres moments amb préstecs que avui seguim pagant. S'ha de ser conscient que, al llarg de l'any, hi ha imprevistos, necessitats noves, etc., difícils de preveure en confeccionar el pressupost i cal, per tant, una flexibilitat durant l'exercici si les despeses són reals i està d'acord amb les finalitats.

En el tema de les 500.000 PTA al SERVEI MUNICIPAL D'ESPORTS, per fer front a la contractació de NANDO, no ho teníem previst així al seu dia, però les activitats fetes i, sobretot, les que s'han de fer, aconsellen aquest increment en un tema important per al futur de la gent jove.

És obvi que també estic d'acord en l'increment destinat a la FIRA, i que és per anar al dia en les edicions de 1992 i 1993. També era indispensable canviar la bomba del pou, un imprevist que hem tingut, així com, i lògicament per coherència en haver estat qui la va presentar, he de votar a favor en el tema de l'auditoria.

Potser en el tema dels quadres ja tinc els meus dubtes, però, si és un compromís que es va prendre, endavant i, finalment, en el tema de la llum cal dir que, al seu dia, nosaltres ens vam oposar a que es fes un crèdit per pagar-la, i vam indicar que érem partidaris d'anar absorbint aquesta despesa real de llum del 92 a base de retallar despeses d'altres partides i estalviar el que es pogués. Això així s'ha anat fent, però ara arribem ja a finals d'any i la llum es va gastar i cal pagar-la. Només per sentit de la responsabilitat, pel bon nom de l'Ajuntament d'Ulldecona, que no ens agrada veure enlloc com a

morós, i perquè entenem que no és possible estirar res més d'enlloc hi votem a favor."

Finalment, també en explicació de vot, Jaume Antich (P.S.C.), manifesta que, en tot moment, s'intenta que l'execució del Pressupost sigui adequada i amb la conformitat de tots els Grups Municipals; no obstant, és evident que no era prou realista quan es va aprovar i ara cal adoptar aquest acord.

Puntualitza que, respecte de la Fira, l'any 1991 es va aprovar la subvenció atorgada, i ara, per part d'alguns Grups, no. I, en qualsevol cas, el préstec aprovat no té una durada superior al mandat de l'actual Corporació municipal.

PRÒRROGA DEL CONTRACTE DEL RECAPTADOR MUNICIPAL.

El Ple, per unanimitat, adopta el següent acord:

Aprovar la pròrroga, per termini d'un any -fins el 31 de desembre de 1994-, amb les condicions vigents -que no són objecte de modificació-, el contracte a què s'ha fet referència, signat per l'Ajuntament d'Ulldecona amb Lázaro Tena per a la gestió directa del servei de recaptació municipal.

CONTRACTACIÓ INFORME SOBRE GESTIÓ ECONÒMICA (AUDITORIA).

El Ple, amb 7 vots a favor dels regidors del PSC i ERC, i els vots en contra dels regidors de C. i U. i C.D.S., adopta el següent acord:

Adjudicar la contractació per a la realització d'un informe sobre la

gestió econòmica de l'Ajuntament durant els exercicis de 1990, 1991, 1992, a l'empresa FAURA&CASAS, pel preu total de 2.012.500'-PTA, IVA inclòs.

En explicació de vot, els portaveus dels diferents Grups Polítics Municipals es reiteren en les manifestacions realitzades en el punt 14è. de la sessió.

PRECS I PREGUNTES.

A) AIGUA POTABLE / PARALLAMPS.

Celestí Hervàs (CDS) pregunta sobre les subvencions sol·licitades per l'Ajuntament per finançar el cost de la bomba d'aigua potable del pou.

El President informa sobre les peticions formulades.

També pregunta sobre el nombre i suficiència de parallamps instal·lats en edificis municipals, informant-lo el President.

B) AVINGUDA DE LES ESCOLES.

Joan R. Marco (C. i U.) diu que, la sol·licitud d'informació formulada en relació amb les obres de l'avinguda de les Escoles, no implica cap voluntat d'aplicar contribucions especials per al seu finançament.

C) CONSTRUCCIÓ DOBLE VIA.

Lluç Raga pregunta sobre el pont sobre la via fèrria, al costat de Les Ventalles.

El President informa que encara cal finalitzar correctament l'obra.

REGISTRE CIVIL

NAIXEMENTS

Any	Registre	Llibre	Pln	Nom inscrit	Ir. Cognom	2n. Cognom	Data Naix.	Població	Província	Data Inscr.
1993	21	55	307	Josep-Vicent	López	Miralles	7/08/1993	Tortosa	Tarragona	9/08/1993
	22	55	309	Fernando	Guarch	Martí	16/08/1993	Tortosa	Tarragona	17/08/1993
	24	55	313	Sara	Reverté	Canalda	16/09/1993	Tortosa	Tarragona	27/09/1993
	23	55	311	Xavier	Cantó	Canelles	19/09/1993	Tortosa	Tarragona	27/09/1993
	25	55	315	Joan	Forné	Sanz	30/09/1993	Tortosa	Tarragona	4/10/1993

MATRIMONIS

Any	Registre	Llibre	Pln	Nom marit	Ir. Cognom	2n. Cognom	Data Naix.	Població	Província	Data Inscr.
				Nom muller	Ir. Cognom	2n. Cognom	Data Naix.	Població	Província	Data Matr.
1993	17	32	121	M'Hamed Carmen	El Khayat Romero	---	1/01/1974 6/05/1970	Talandaud B. Sabadell	Marruecos Barcelona	7/08/1993
	18	32	122	José-Maria Encarnación	Queralt Sales	Rois Vilalta	1/04/1965 1/10/1966	Ulldecona Ulldecona	Tarragona Tarragona	16/08/1993 14/08/1993
	19	32	123	Ricardo-José Priscila	Príncipe Bertomeu	López Espuny	28/11/1967 8/01/1972	Tortosa Tortosa	Tarragona Tarragona	21/08/1993 21/08/1993
	20	32	124	Juan-Bautista Maria-Francisca	Solé Rodríguez	Bayerra Díaz	8/02/1952 22/08/1949	Amposta Almuñecar	Tarragona Granada	30/08/1993 28/08/1993
	21	32	125	Juan de Dios Antonia	Gauxachs Sanz	Querol Castell	19/03/1963 25/05/1968	Ulldecona Ulldecona	Tarragona Tarragona	30/08/1993 28/08/1993
	22	32	126	Emilio Maria-Montserrat	Gallardo Sanz	Castillo Castell	1/01/1967 1/08/1971	Castellar de S. Ulldecona	Jaén Tarragona	30/08/1993 28/08/1993
	23	32	127	Jorge Maria-Teresa	José Maresma	Romeu Pla	16/11/1968 10/01/1971	Manresa Ulldecona	Barcelona Tarragona	30/08/1993 28/08/1993
	24	32	128	Ramon Gemma-Cinta	Goma Brull	Segarra Lleixà	11/01/1958 5/05/1966	Vilanova i la G. Tortosa	Barcelona Tarragona	25/09/1993 25/09/1993
	25	32	129	Conrad Mª Isabel	Ibáñez Fort	López Ferré	23/12/1964 12/07/1968	St. Carles Ràp. Tortosa	Tarragona Tarragona	27/09/1993 26/09/1993

DEFUNCIONS

Any	Registre	Llibre	Pln	D. Defunció	Nom difunt	Ir. Cognom	2n. Cognom	Data Naix.	Població	Província
							Lloc Defunció		Estat Civil	Data Inscr.
1993	29	45	477	7/08/1993	Maria del Rosario	Roig	Querol Ulldecona (Tarra.)	5/01/1901	Ulldecona	Tarragona
	30	45	478	9/08/1993	Purificación	Mestre	Castell Ulldecona (Tarrag.)	13/07/1908	St. Carles Ràp.	Tarragona
	31	45	479	16/08/1993	Ma. de la Piedad	Ortiz	Sola Ulldecona (Tarrag.)	4/03/1900	Ulldecona	Tarragona
	32	45	480	28/08/1993	Francisco	Garcia	Segura Ulldecona (Tarrag.)	27/06/1963	València	València
	33	45	481	3/09/1993	Vicenta	Montrós	Antich Ulldecona (Tarrag.)	24/07/1913	Ulldecona	Tarragona
	34	45	482	19/09/1993	José	Sauch	Guarch Ulldecona (Tarrag.)	22/12/1925	Ulldecona	Tarragona
	35	45	483	30/09/1993	José	Tomás	Pago Ulldecona (Tarrag.)	5/02/1906	Godall	Tarragona
									Vidu	1/10/1993

Entrevista al director de la III Fira de Sant Lluç d'Ulldecona, Josep Ll. Millan

- Valoració d'aquesta Fira?

• Una valoració totalment positiva. Respecte als expositors ha estat un èxit per part de tots i, fins i tot, ha hagut gent que ens ha dit que els hi reservem lloc per a l'any vinent.

- Què ens pot dir de la crisi?

• Referint-me a la crisi, he de dir que no l'hem notat, perquè fins i tot abans de començar la Fira ja ho teníem tot pràcticament cobert.

Respecte al positiu, la gent ens ha agraït molt el quitanat del carrer i l'ornamentació de tot el recinte, els nous serveis i altres petits detalls.

- Com a Director, ¿pensa que ha faltat quelcom, ara que ja s'ha acabat?

• Realment penso que no. L'únic que puc dir és que el temps no ens va acompanyar massa, però amb aquest tema no hi podem fer res.

- I respecte al comentari general de que es perden diners, què ens diu?

• He de dir que durant l'any es gasten diners en festes i no serveixen realment per a res. Però si en aquesta Fira ens hem de gastar 2 ó 3 milions de pessetes, és per donar una imatge del que és Ulldecona quant a moble, pedra, indústria, ramaderia, etc.

A part d'això vull dir que costa molts diners la propaganda, imatge, publicitat per donar-nos a conèixer.

- Canviant una mica de tema, en què ha canviat Josep Lluís d'abans quan estava a l'oposició a ara que està dins del consistori?

• Jo he de dir que abans criticava moltes coses que ara que estic dins de l'Ajuntament he tingut l'oportunitat d'arreglar, i les que no, estan en vies de solucionar-se.

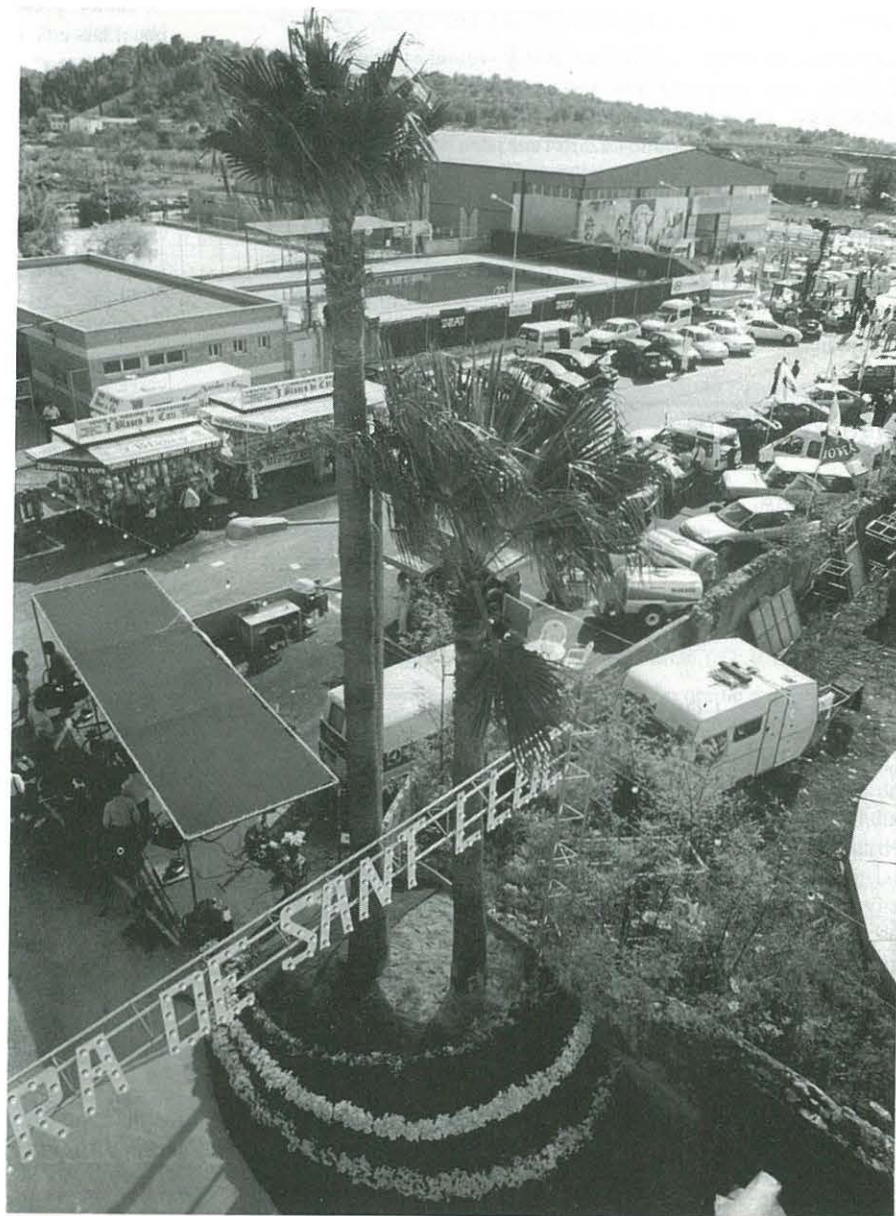
Penso que de no fer-ho així, hagués estat una tonteria o covardia per part meua d'haver dit una cosa i després no intentar-ho solucionar.

Estic preparant un balanç d'aquests dos anys i mig i és quan explicaré moltes coses que algú intenta desvirtuar i dir el que no és.

- Continuant en la Fira, la col.laboració ha estat l'esperada?

• Sí, ha estat rotundament un èxit per part de la col.laboració que hem tingut de la Comissió i de la gent que normalment no surt a la foto.

- Quant a canviar les Festes a l'agost, què opines?



• Jo penso que la raó serà de la majoria, que són els qui la volen canviar al mes d'agost. I és que, a més a més, pels motius de la feina seria el més lògic i natural aquest canvi.

- Sobre l'assistència de gent a la Fira què ens diu?

• Ha estat una "avalancha" d'assistents, si bé el dissabte va fallar una mica per causa de la pluja.

- Què hi diries als qui no han exposat?

• Penso que la Fira és una plataforma per

a la indústria i el comerç i que no és cara, afegint que l'any que ve hi haurà descomptes per a tothom.

- Per últim, voldria dir alguna cosa més?

• Sí, que això és una Fira per al poble d'Ulldecona i penso que quan es faci el número vint-i-cinc, ningú es recordarà dels qui la van començar i serà una cosa del poble, com tantes i tantes coses s'han fet que han quedat com a patrimoni de tots.

INFORMATIU JOVE

Reflexions

La consideració de persona no sempre ha estat la mateixa al llarg de la història. A l'antiga Roma, per exemple, es dividia als homes en lliures i esclaus, i aquests últims no rebien la qualificació de "persones", sinó de "res" (coses baix domini d'una persona). També, durant tota l'Edat Mitjana es dona una compartimentació clarament diferenciada en el si de la societat, una societat estamental i jerarquizada (nobles i plebeus, eclesiàstics i legos...). Serà a partir de la caiguda de l'Antic Règim que s'inaugurarà una nova etapa on triomfarà la raó humana pel damunt de tot: l'Humanisme. Serà en aquesta època quan es proclamarà el principi d'igualtat com a postulat, el reconeixement de la persona com a tal i el paper central que passarà a ocupar en tots els àmbits.

Actualment, als ordenaments jurídics moderns es considera que tot home/dona és persona. El que també és cert és que dins aquesta idea general de "persona" existeixen diferenciacions, ja siguin per causes naturals (raça, sexe), ideològiques (religió), culturals,...

La diferència, per tant, és quelcom inherent a la persona. Ara bé, el que no és correcte -en la meua opinió- és en base a aquella posar-nos uns pel damunt dels altres, en una sola paraula "discriminar". Així ho disposa la nostra norma fonamental.

Avui en dia ens trobem en una societat plural, "barrejada" en molts casos pel que fa a diverses cultures, ètnies... en un mateix territori, motivada en part per la Unió Europea i d'altra per la forta immigració que ens arriba del continent africà (aquesta última no mancada de conflictes). Això és el que s'ha d'erradicar; hem de diferenciar però no discriminar.

Per una altra banda, a la societat contemporània pareix que predominen sobre els altres, els interessos econòmics concrets i sectorials, i en la que es tendeix a "etiquetar" o qualificar a les persones. Tot, sembla que es passa a mesurar pel raser econòmic. Tot té un preu, també la persona?

Si no tenim tot això en compte tornarem a una societat estamental, però més perillosa que la dels nostres avantpassats a l'arribar a convertir a l'home/dona, no ja en un objecte (com els esclaus) sinó en un número amb preu.

Ens trobem a les portes d'un nou ordre mundial en el que la nostra pàtria ha de ser el món sencer i en el que la paraula frontera ha de desaparèixer almenys a nivell ideològic.

Pep Millan



Opinió

Pacte social i economia

M'agradaria puntualitzar la informació apareguda en el darrer número sobre el pacte social i fer una breu anàlisi de l'actual situació econòmica.

En primer lloc, hem de dir que el pacte social és l'acord entre el govern, els sindicats, i la patronal per fer política econòmica, i que el paper de l'Executiu dins del pacte social no és el d'àrbitre sinó que és un element més, juntament amb els interlocutors. En segon lloc, els temes que es posen sobre la taula per negociar no són sempre els mateixos ja que la situació del país determina a tractar, i per això el pacte social no se cenyeix a un pacte de rendes, que és el que s'explica en l'article. L'abast del pacte social és molt més gran, i també es parla de la retribució als funcionaris, de les pensions, de l'atur, dels subsidis d'atur, i de la posada en marxa de mesures actives per la generació de nous llocs de treball. Tots aquests temes són o han estat el centre de les negociacions.

La importància d'aconseguir un acord en l'augment de la competitivitat que es produiria i amb el temps això suposaria incrementar les exportacions, frenar les importacions i per tant un increment de la producció amb la conseqüent creació de llocs de treball.

Dintre de la història econòmica contemporània d'Espanya, el precedent més immediat de pacte social el trobem en els anomenats "Pactos de la Moncloa" que van fer possible la transició político-econòmica de finals del setanta a l'autarquia econòmica dels últims temps.

Fent una breu anàlisi de la conjuntura econòmica, podem constatar uns desequilibris que en alguns casos han esdevingut endèmics per la ja de per si poc forta economia espanyola. El fort dèficit exterior ja tradicional ens porta a viure per sobre de les nostres possibilitats encara que amb les devaluacions de la pesseta s'ha corregit la tendència; el deute públic (uns trenta-dos bilions de pessetes, aproximadament el 53% del P.I.B.) ens obliga a pagar més de deu mil milions de pessetes al dia en concepte d'interessos; la inflació, que encara que s'ha aconseguit reduir molt en els últims anys continua estant entre les més altes dels països del nostre entorn; el dèficit pressupostari, és a dir, l'excés de despeses sobre els ingressos de l'estat que fa que cada any ens endeutem més és una constant en la darrera dècada; i per finalitzar, el desequilibri en el mercat de treball, més conegut com atur, autèntic càncer de l'economia espanyola, ja que ni en els anys de bonança econòmica (1987-1991) la taxa d'atur va baixar del 16%, i actualment estem en el 23% de la població activa segons l'EPA, el nivell més alt dels països occidentals.

Davant d'aquesta situació caldria esperar per part dels interlocutors socials una voluntat de diàleg i de saber cedir en aquells aspectes necessaris pel bé de tothom i no caure en la trampa de donar la culpa als altres de la situació. Tots hem de fer el possible per superar aquesta crisi, que no és la primera ni tampoc serà la darrera.

JM

Músics i músiques. Bob Marley

Bob Marley va convertir el reggae, una música racial i folklòrica sortida de l'ska, el mento i el calypso, en un fenomen d'impacte mundial i èxit insospitat. L'anomenat Bob Dylan negre era portaveu del moviment rastafari; ideologia i creença religiosa d'alguns negres marginats de Jamaica, que pensen que arribarà un rei negre que els portarà a la Terra promesa. Aquest rei havia de ser l'emperador d'Etiòpia; Haile Selassie, líder polític al que consideraven l'encarnació de "Jah" (Déu).

Fill d'un capità de l'exèrcit anglès i d'una nativa de Jamaica, Bob Marley va néixer el 6 de febrer de 1945 a St. Ann (Jamaica) i als 14 anys se'n va anar a viure a Kingston, la capital. Fins als 16 anys no va poder enregistrar la seva primera cançó, una mica tard si ho comparem amb Jimmy Cliff (la primera figura internacional del reggae) que ho va fer als 14.

L'any 1964 va formar el grup The Wailing Wailers i arribaren immediatament al primer lloc de les llistes d'èxits a Jamaica, fins que es va desfer el grup per dificultats econòmiques, ja que els productors i disc-jockeys aprofitaven de mil maneres els enregistraments que feien, pels quals el cantant només cobrava un cop i molt poc.

Bob va marxar una temporada als Estats Units, però poc temps després va tornar a Jamaica i va formar The Wailers, amb Peter Tosh. Fou a l'enregistrar l'elapè "Catch a fire" que s'introduïren amb gran èxit al mercat europeu. El 1973, després de treure el disc "Bunny", se n'anaren del grup Peter Tosh, que va tenir una carrera triomfal, fins que va morir assassinat l'any 1987 i Bunny Livingston, que va fer el mateix però amb menys èxit. Va ser llavors quan el liderat del grup va passar indiscutiblement a Marley, ja que fins aleshores el grup no tenia un líder destacable. El proper àlbum, "Natty Dread", ja no seria de The Wailers, sinó de Bob Marley The Wailers, que ara-anaven acompanyats de les I-Threes, un cor femení format per tres noies, una d'elles, la seva dona, Rita Marley. Amb aquesta formació i amb el disc "Rastaman Vibration", l'any 1975 ocupen els primers llocs a les llistes de tot el món.

L'any 1977 van fer una gira mundial que els va proporcionar l'àlbum en viu "Babylon by Bus" i el 1980 la gira per Europa incloent-hi Espanya. Però poc temps després, Marley va caure greument malalt.

Després de lluitar contra el càncer de pulmó durant 8 mesos, l'11 de maig de 1981, mor en un hospital de Miami. El seu cos descansa en un mausoleu edificat en la seva illa natal. Però la mort de Bob Marley, no significa, ni molt menys, l'enterrament del reggae, ja que aquest ritme jamaicà, ha estat la música sortida del Tercer Món, que major influència ha tingut en el pop.

Joaquim

Estudiants en vaga

Els últims dies hem vist com els estudiants universitaris han sortit al carrer a manifestar-se. La raó: l'augment abusiu del preu de les taxes al matricular-se. Aquest augment és conseqüència de l'aprovació de diversos decrets en els quals es recull un increment de taxes molt superior a l'augment dels preus en general, a més d'indicar que aquesta serà una pràctica que es podrà dur a terme en els anys vinents.

La universitat pública es financia en un 80% per l'estat, sent el 20% restant resultat del pagament de les taxes, cosa que acompanyada d'una política de beques fa que es pugui parlar de què tothom té l'oportunitat de poder tenir uns estudis superiors. Això és bastant cert, ara bé, aquest 20% d'aquest any s'ha traduït en què moltes famílies a l'hora de pagar aquest any la matrícula han vist com aquesta els pujava en alguns casos més del doble que l'any anterior (també degut a què ha augmentat el preu de les assignatures que l'estudiant repeteix).

Davant de tot això ens trobem amb opinions molt diverses. Hi ha gent que estima que l'augment és raonable sempre i quan es tradueixi en una millora en la qualitat i serveis en l'ensenyament. També hi ha molta gent que es decanta per un ensenyament totalment gratuït, ja que la possibilitat de tenir estudis superiors és un dret de tota persona.

Fins aquí pareix tot bastant correcte, ara bé, sempre que els estudiants surten al carrer hi ha la típica postura per part d'alguns d'etiquetar de "vagos" als estudiants. D'estudiants n'hi ha de tota mena, igual que en quasi tots els llocs, i normalment és fàcil equivocar-se al generalitzar. En concret voldria referir-me a manifestacions com les famoses "qui vulgui estudiar, que pague" al llegant que els beneficis els obté la persona que rep aquests estudis. Això és tan simplista que es podria contestar de la mateixa forma per una persona que no es mogui del poble i no utilitzi les carreteres, per què ha de pagar impostos per la construcció d'aquestes. Les dues coses es poden considerar com una tonteria, a més que crec que els avenços tant a nivell tecnològic com social, que moltes vegades surten de la facultat repercuteixen de forma favorable en el conjunt de la societat. Finalment, la grandesa de la universitat pública radica en què no es parla d'estudiants rics o pobres, es parla d'estudiants.

Juancho Querol

Poesia

¿Si pots? Viu la teva vida sense que els altres es fixen en tu...

"The Question" és com viure la teva vida sense que els altres es fixen en tu en un món on estàs: numerat, codificat, marcat, fotut, somiat, desitjat, delirat, desesperat, venut, comprat, destinat i mort.

La resposta és com t'atreveixes a voler viure la teva vida sense que els altres es fixen en tu: numeres, codifiques, marques, fots, somies, desitges, delires, desesperes, vens, compres, destines i mates a algú... Eh! Com t'atreveixes!!!

Bé, s'acabà la poesia, més que una poesia una crítica i més que una crítica una tonteria...

"Pots anomenar-la com vulgues, simplement és vida... tal vegada la meva?"

ja

Iugoslàvia

Si ens remuntem molts anys enrera, comprovarem que un dels punts del conflicte que va desembocar en la I Guerra Mundial, ja provenia de la zona dels Balcans. Per un costat, al centre d'Europa hi havia rivalitats polítiques pels controls dels territoris de l'Imperi Turc. D'altra banda, els pobles balcànics (Grècia, Sèrbia, Romania i Bulgària) lluitaven per la supervivència i pel seu engrandiment a costa del retrocés dels Imperis.

Els anys immediats a l'esclat de la I Guerra Mundial hi va haver dues guerres balcàniques. En la primera, al 1912, l'Imperi Turc fou derrotat per la Lliga Balcànica (Sèrbia, Bulgària i Grècia), amb el suport de Rússia. També és en aquesta època de la història quan Turquia reconeix la independència d'Albània. En l'altra guerra, la de 1913, els guanyadors de la primera (serbis sobretot), s'enfrontaren a Bulgària. Posteriorment, al firmar la Pau de Bucarest, Bulgària va haver de cedir part dels seus territoris a Sèrbia entre altres nacions, però aquests últims no van aconseguir ni la sortida al mar, ni la unificació dels eslaus del sud, ja que l'Imperi Austro-Húngar encara dominava sobre Bòsnia-Hercegovina.

L'incident que va provocar l'esclat de la I GM, va ser l'assassinat, el 28 de juny de 1914, a Sarajevo, capital de Bòsnia, de l'arxiduc Francesc-Ferran, hereu de la corona austríaca. L'atemptat el va cometre un estudiant bosni, però Àustria va veure-hi la complicitat indirecta de Sèrbia. Un mes després, Àustria va declarar la guerra a Sèrbia.

La I GM; significà l'enfonsament dels Imperis de centre-Europa i a l'acabar, una sèrie de tractats van distribuir de nou el territori del vell continent. Però anem al que ens interessa, el Pacte de Corfú, signat el juliol de 1917, declarava que serbis, croats i eslovens havien de constituir un únic estat, en el quadre d'una monarquia constitucional. Com a resposta a la política centralitzadora i hemogènica sèrbia, mesos després es produí un moviment de resistència croata, però el 1929 entrà en vigor la denominació oficial de Iugoslàvia, un règim dictatorial que impulsà la fusió de diverses nacionalitats en un únic poble.

Després de molts anys d'enfrontaments armats i contínues desavinences polítiques i ideològiques entre les diferents ètnies que configuraven el país, el 1953, ja passada la II GM, el territori es va convertir en la República Popular de Iugoslàvia i el cap comunista croat, Josip Broz (Tito) començà la seva feina com a cap de la República.

Ja situant-nos en un passat més pròxim, Iugoslàvia, era fins l'any 1991 un estat federal al sud d'Europa integrat per les Repúbliques de Bòsnia-Hercegovina, Croàcia, Macedònia, Montenegro, Sèrbia (amb la província autònoma de Vojvodina i la regió autònoma de Kosovo-Metohija) i Eslovènia. La capital era Belgrad.

Les ètnies més nombroses a Iugoslàvia són les eslaves; de serbis n'hi ha 8.143.246, de croats 4.526.782, d'eslovens 1.678.032, de macedonis 1.526.784 i de montenegrins n'hi havien 508.843 (són dades d'abans de començar la guerra). Però, Iugoslàvia també la formaven 1.309.523 albanesos, 477.374 hongaresos, 127.920 turcs i 83.656 eslovacs. En la religió també trobem diferències importants; els serbis són ortodoxos i els croats catòlics, a part a Bòsnia i a la regió de Kosovo hi havia 1.350.000 musulmans i una minoria de protestants (148.000) i hebreus (7.000).

En tot això podem veure que la dissolució d'aquest estat, havia començat molt abans, però, fou a principis del 1991, quan el bloqueig total de la presidència col·lectiva i el NO de Sèrbia a què el representat croat, Mesic, es fes càrrec del govern de l'Estat rotatiu, va desembocar en una crisi que va acabar amb l'enfonsament de totes les institucions federals.

La guerra va començar a Eslovènia el 2 de juliol de 1991 i a partir d'aquí, tothom més o menys coneix la història, **tots contra tots**. Morts, tortures, violacions, alto al foc sense complir, conferències i pactes per un acord que no arriba...

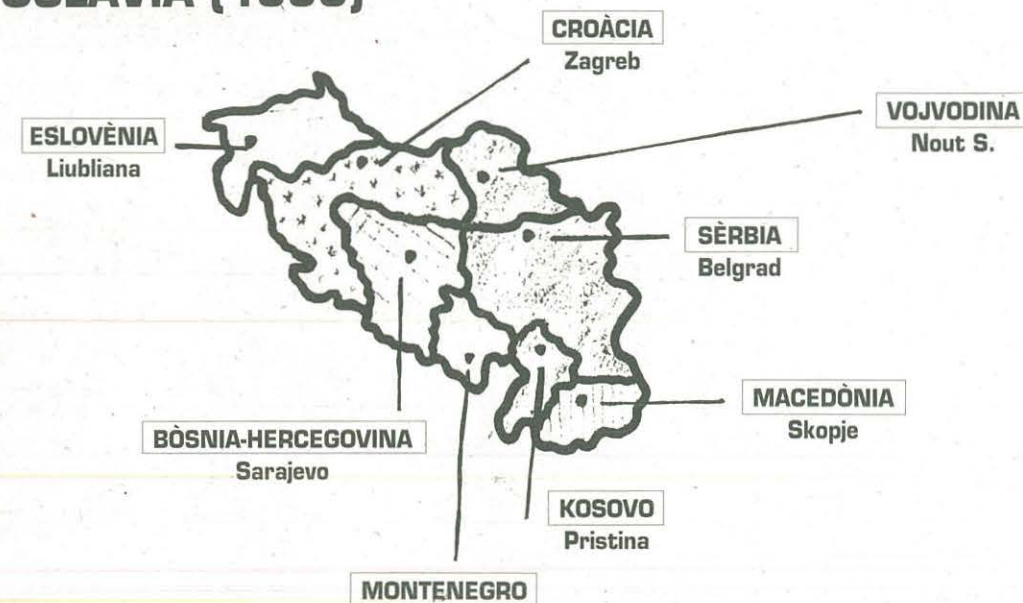
Uns volen exterminar les altres ètnies, volen dominar o volen una sortida al mar del seu territori... Tothom vol i ningú no dona.

La gent del carrer, però, n'està tipa ja de tanta destrucció i poc a poc van veient que per la força de les armes no es pot aconseguir res. El problema està per una altra banda, la gent que domina i controla, la gent que té el poder, no té cap pressa per aconseguir la **PAU**, ells no lluiten al carrer, no coneixen la misèria. Tenen la supervivència quasibé assegurada. Per als altres, cada minut que passa i segueixen respirant és una victòria.

Aquesta situació s'ha d'acabar ara, **no tant pel principi d'una pau justa, sinó pel final d'una guerra injusta.**

Núria V.B.

IUGOSLÀVIA (1990)



GP - 43510 - SI-FICO AMB COL·LABORACIÓ DE BENSA I SAUME.



CONTINUARÀ.....

Enquesta

per PERICHE

1. ESTAND
2. ADREÇA
3. PROPIETARI
4. ANTIGUITAT
5. SECTOR D'ACTIVITAT
6. ÀMBIT D'INFLUÈNCIA
7. OPINIÓ DE LA FIRA

1. "EL PRECIO JUSTO".
2. Camí La Roja. ULLDECONA.
3. Antonio Najas.
4. 1993.
5. Venda de mobles.
6. Un 70% a la comarca.
7. Que està molt bé, penso que s'hauria de lluitar més, especialment els comerciants i fabricants.

1. "MOBLES ARNAU".
2. C/ Sant Lluc núm. 12. ULLDECONA.
3. Pere Arnau.
4. De 50 a 60 anys.
5. Venda de mobles de tota mena.
6. Barcelona i resta de Catalunya i part de València.
7. Es la primera vegada que exposem i esperem tornar-hi, perquè hem quedat molt contents.

1. "ELVT".
2. FIGUEROLA DEL CAMP.
3. Eliseu Vila.
4. Dos anys.
5. Venda de tota classe de licors.
6. La zona de Valls, Vilafranca i Montblanc.
7. Que ho he trobat francament fabulós, i vull felicitar al Director i a l'Alcalde per fer-la possible.

1. "INSTALEC, C.B.".
2. C/ Jacint Verdaguer núm. 11, ULLDECONA.
3. Miguel Vilarroya.
4. 1971.
5. Instal·lació de tot tipus d'electrònica.
6. Tota la comarca.
7. Penso que és una gran Fira per al poble, agraïnt l'oportunitat que ens donen.

1. "MARJU"
2. AMPOSTA.
3. Margarita.
4. 1976.
5. Venda de perfums i pel·leteria.

6. Normalment, a la població.
7. Que aquesta Fira és molt agradable, i dir-li al President que no la facin més gran, que així està molt acollidora.

1. "ESCAIOLES NIÑEROLA".
2. ROSSELL.
3. Pepita.
4. 1970.
5. Fabricació de sostres, moldures i figures de decoració.
6. Benicarló, Vinaròs, Ulldecona i, en general, tota la zona.
7. Penso que està tot molt ben combinat, i felicitar per l'esforç que han fet tant el President com el Director.

1. "P.E.C.U., S.L.".
2. VINARÒS.
3. Francisco Serrano.
4. 1988.
5. Fabricació de mobles de cuina.
6. Zona valenciana, catalana i Terol.
7. La veritat és que he quedat molt sorprès de que una població com Vinaròs no pugui fer una Fira com aquesta, i tinc una certa enveja.

1. "NORHOGAR".
2. MATARÓ.
3. Ricardo Ramírez.
4. Dos anys.
5. Tot per a la llar, llençols, coixins, etc.
6. A nivell nacional, però també comarcal.
7. Aquesta Fira és molt positiva per poder exposar i ser vista per la gent.

1. "NOVELART".
2. Ps. Estació núm. 37, ULLDECONA.
3. Sr. Grau.
4. 20 anys.
5. Fabricació i venda de figures.
6. Pràcticament a tota Espanya.
7. No vull que em tracten de reiteratiu, però he de dir que aquesta Fira és un 10 per a l'Alcalde, el Director i tots els que s'han cuidat d'organitzar i decorar-la. Aquest és el tercer any de la Fira i el primer per a mi, penedint-me de no haver-ho fet abans. He quedat molt, moltíssim, satisfet i voldria que a tots els expositors els hagués anat igual que a mi.

1. "ENCICLOPEDIA CATALANA".
2. BARCELONA.
3. Publicació Catalana, S.A.
4. 1969.
5. Estudi de la llengua i escrits en català.
6. Catalunya, les Illes i el País Valencià.
7. L'opinió que tinc és molt positiva, perquè ens serveix per donar a conèixer la nostra història i cultura. Vull felicitar a tots els que la fan possible.

1. "BARANES BRUSCA".
2. Camí de l'Olivar. ULLDECONA.
3. Sr. Brusca.
4. 1950.
5. Fabricació i venda de baranes tornejades de tota classe de fusta i forma.
6. Catalunya, Comunitat Valenciana i Baix Aragó.
7. Pensem que aquesta Fira és totalment positiva, almenys per a la nostra empresa. Ens ha agradat la promoció que cada any s'ha fet d'un sector. Finalment hem de felicitar a tots els que s'han cuidat de preparar-ho tot, superant-se cada any i animar-los a seguir.



Entrevista amb Francesc Lavega, cap de colla de la Colla de Grallers d'Uldecona

Per: Josep M^a Alzamora

Francesc Lavega és un uldeconenc nascut ara fa 29 anys, destacat de sempre per una profunda preocupació i interès per la cultura tradicional i popular; especialment la del nostre poble. En tot moment ha estat vinculat i col·laborant amb diverses entitats culturals i, des de 1991 és el Cap de Colla dels Grallers d'Uldecona, una nova entitat que ens ajudarà a conèixer en aquestes ratlles.

– Paco, la primera pregunta que et vull fer se'm fa inevitable; a un poble de 5.200 habitants, on hi ha trenta i tantes entitats, com se us va acudir constituir-ne una altra. És que veieu que feia falta realment?

• En aquest cas feia falta. El Grup de Grallers va sorgir ran d'una proposta que ens va fer Joan Simó, que és el Cap de Colla dels Gegants, perquè els Gegants d'Uldecona sortien molt però sense acompanyament de música. A raó d'aquesta crida, es va constituir la Colla de Grallers. Nosaltres estem, doncs, molt vinculats amb els Gegants i, a la vegada, també anem a tocar sols.

– Des de quan funciona la Colla de Grallers?

• Nosaltres vam començar a tocar l'any 91, després de les Festes de Sant Lluç. Es va fer la primera reunió i, potser un mes després, vam aconseguir ja les dos primeres gralles, i després d'aquí ja vam començar a tocar. La primera vegada que vàrem actuar, és a dir, el "debout" oficial, va ser amb motiu de la Muntada a Corbatera, el 5 d'abril del 92; un debut una mica especial, ja que van ser 8 quilòmetres a peu acompanyant els Gegants de Cornudella i de Siurana, dalt de tot de la Corbatera.

– Actualment, quants de grallers constitueixen la Colla?

• El grup està format per tretze grallers i, si no m'equivoco, quatre caixes; a la vegada, hi ha 6 grallers i 2 caixes que s'estan formant. Són gent molt jove. Nosaltres, els que ja estem actuant, estem en una mitjana d'edat entre els 15 i els 30 anys, i tots els que ara s'estan formant, van dels 9 als 14.

– Per tocar una gralla, fa falta molta solfa, o només amb pràctica n'hi ha prou?

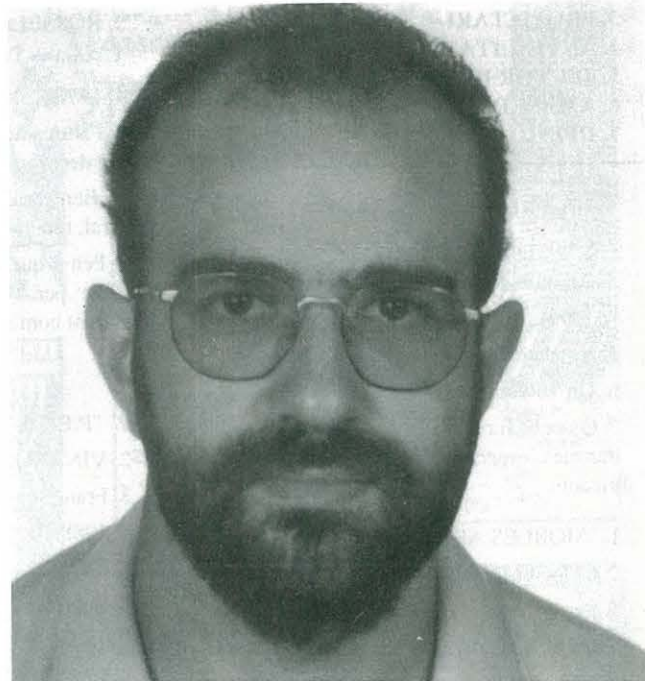
• Com amb tot instrument, és molt important la solfa, ja que et trobes amb moltes partitures, i les cançons s'han de treure de les partitures; però, al ser instrument tradicional, es pot tocar perfectament també sense saber solfa, ja que moltes de les cançons que es treuen, al ser cançons tradicionals, les vas aprenent també de sentir-les a d'altres grups. Però, indubtablement, és millor saber solfa. No obstant, dins del nostre grup, n'hi ha 6 que saben solfa i la resta no. Aquests n'han anat aprenent, almenys a llegir les partitures, que és el més essencial.

– Per dirigir la part musical, teniu algun professor?

• Aquesta funció, en un principi, la fèiem dos persones, que érem Sisco Garcia i jo. En aquell moment, el nostre problema eren la distància a qualsevol lloc on hi hagués un professor i els diners. El professor de gralla que teníem més a prop estava a Reus. És ell qui ens ha guiat i ens ha format com a grup. Dos cops a la setmana ens desplaçàvem a casa seva, i allí ens explicava tot el que ens calia saber; després, nosaltres sols anàvem practicant les peces i aprenent-les. A base de pràctica i anar fent.

– Tot plegat, viatges, instruments, etc., us deu suposar bastanta despesa. Com ho feu perquè no se us faci massa carregós?

• En un primer moment, totes les despeses que teníem sortien de la nostra butxaca, després ja vam estar subvencionats per l'Ajuntament arran de les sortides que fèiem amb els gegants. Tot i així, moltes actuacions es fan per intercanvi, la qual cosa vol dir que no les cobrem, però, a part d'aquestes, hi ha també altres actuacions que sí que ens paguen, i així anem passant.



– De quin nombre d'actuacions l'any estem parlant, més o menys?

• D'activitats se'n fan moltes. Per exemple, nosaltres aquest any vam començar les actuacions de sortides el mes de gener, amb els Gegants. Després a les Festes de la Magdalena de Castelló. Allí, convidats per la Colla del Soroll, vam tocar amb motiu de la primera Trobada de Dolçainers i Tabaleters que es va fer, i és curiós que vam ser l'únic grup de gralles que hi va anar, una mica també, en representació de Catalunya.

A part d'això, estan totes les sortides que es fan amb els gegants, algunes trobades, com per exemple la que es va fer aquí al poble, de dolçainers i grallers, organitzada per nosaltres mateixos, tot passant per un concert que donàrem juntament amb l'Esbart Dansaire de Vilareial i el Grup de Dolçainers de Benicarló, amb motiu de la diada de València. I, ara, més a prop, el dia 27 tenim una cercavila i concert a una trobada de dolçainers de Tortosa.

Tot això suposa unes 25 actuacions cada any. Quasi dos per mes.

– Vosaltres, pel que diu de Benicarló i Castelló, col·laboreu bastant amb els valencians.

• Sí que col·laborem bastant, per una raó en especial. Aquí, en aquesta zona, el que es toca molt és la dolçaina, perquè es creu que ja es tocava d'antic. Nosaltres, a última hora no sabíem si tocar la dolçaina o la gralla. Ben bé no sabem quin instrument es tocava aquí però, pel que hem trobat, creiem que s'aproximava més a la gralla que no pas la dolçaina. Aquest fet de decidir-nos per la gralla, ha motivat la col·laboració que, a hores d'ara, tenim amb el País Valencià.

Es pot dir que la Colla de Grallers d'Uldecona és el pont entre la cultura musical del Baix Camp i les comarques de Tarragona amb les comarques valencianes. Ells, a València, toquen la dolçaina. Està la morellana, la valenciana... Cadascú té el seu tipus. I, cap a l'altre costat, a les zones del Baix Camp i Priorat, ja es toca més la gralla. A partir del Pinell de Brai cap amunt, es tocaria la gralla i, d'allí cap a baix, es toca la dolçaina tortosina, o l'aragonesa, que té una mínima diferència amb la gralla de dos centímetres.

– Quina vinculació té, doncs, l'instrument que vosaltres toqueu amb la història musical d'Uldecona?

• Nosaltres, hem estat buscant, i hem trobat un instrument molt vell, de finals de segle passat i principis d'aquest. Després d'haver-lo estudiat ens va semblar que es tractava d'una dolçaina aragonesa i, aquesta, està en el mateix to que la gralla, amb els mateixos forats i la mateixa digitació. L'únic que canvia són els dos centímetres més curta que és. Llavors, decidir per decidir, vam escollir tocar l'instrument que s'apropés al més antic que vam trobar aquí al poble.

No obstant, nosaltres estem ara en una fase de recerca; no només ens dediquem a tocar i acompanyar els gegants, o a fer concertets. De fet, ara mateix estem treballant amb el nostre antic professor, Jordi Aixalà, amb qui ens vam desplaçar a Aldover. Allí vam trobar a una persona que s'havia fet una dolçaina, que vam estar investigant, juntament amb el seu repertori.

Després ens va dir una persona d'aquí, del poble, que a ell li havien fet arribar una dolçaina trobada al Montsià. La vam mirar i reparar amb oli d'ametlla, i actualment, aquesta dolçaina es pot tocar perfectament. També n'estem buscant els indicis, i ja sabem que és una dolçaina aragonesa, i que n'hi ha una semblant a un museu de Barcelona.

– Parlant de gralles i dolçaines, us és molt difícil trobar els instruments amb què després toqueu?

• No gaire. Però, és curiós que, com ara el senyor a qui li vam comprar, només es dedica a fabricar aquests tipus d'instruments, i ho fa encara a la manera tradicional. Són gent que només es dediquen a això, i et poden fer des d'una gralla a un flabiol, un sac de gemecs, una xirimia mallorquina, una dolçaina, o el que sigui. I quasi tot a mà.

Ara bé, l'altre problema són les canyes, que s'han de buscar més lluny.

Per exemple, les darreres són canyes de dolçaina segoviana, molt semblant a la gralla. De fet, tota la península, el sud de França, Grècia, inclús el Marroc, tots tenen instrument d'inxà, és a dir, instrument de dos canyes. És una peculiaritat típica mediterrània.

– Pel que sembla, a més de tocar, cultiveu molt les tradicions.

• Sí, i a recuperar-les una mica, tot i que no sempre es fa tant com es voldria però, anem fent. Ara hem sabut que a Santa Bàrbara, fa molt de temps, hi havia una fàbrica de dolçaines. Les dades concretes no les tinc. Sé que a principis de segle s'hi fabricaven clarinets, i tinc documentació de que les millors gralles que es tocaven a Reus, amb els castellers i tot això, unes eren fabricades a Vilanova i altres a Santa Bàrbara.

– Paco, més d'un es preguntarà com teniu temps per a tantes coses; a part d'assajar, sortir a actuar i investigar.

• És tot qüestió de que t'agradi, llavors, el que semblaria feina a uns altres, per a tu és distracció. Per exemple, cada sortida que fas, que vas a tocar fora, és investigació ja que trobes, posem per cas, gent del Priorat, i sents les jotes que ells toquen; vas allà, comences a preguntar i entres en contacte amb ells. Així s'aprenen moltes coses, com ara que la sardana es toca des dels Pirineus fins a Tarragona i, a partir d'allí, el que es balla és la jota. Cada poble té la seva jota, Prades, Cornudella,...

Anem recopilant el folklore d'aquesta gent i comparant-lo amb el nostre. És curiós que, en el nostre repertori, portem també les dos jotes del poble, i ja no som els únics que la toquem, sinó que també, per nomenar a algú, els de Matadepera que, fins i tot, la tenen gravada en una cinta.

– A Uldecona, vos consta que, a banda de la jota, en les seves dos versions, hi hagi d'altres cançons populars autòctones?

• N'hi ha d'altres. Algunes, fins i tot, han sortit publicades al llibre de la M^a Joana Minguet. Són cançons que no es coneixien i que són autòctones d'aquí, i d'altres que només ens ho semblen.

– Quin repertori teniu actualment?

• De cançons, actualment en tenim en repertori unes 35, a part d'altres en les que s'està treballant.

És un repertori que, per a nosaltres, és prou extens i que ens costa molt d'esforç. Assagem dos cops per setmana, els dilluns i els

dimecres, des de les 10 fins a les 12 de la nit. Això sabem que representa una mica de llauna per als veïns que ens aguanten. I també els dijous, que els dediquem a donar classe als que comencen, de 10 a 11; i de 11 a 12 ho dediquem a investigació de noves peces. Pensa que, en moltes ocasions, la partitura ens l'hem de fer nosaltres.

Cal destacar també que, en tot aquest procés, hi ha un intercanvi important entre els diferents grups de música tradicional d'altres pobles.

– Tot plegat, us deu de resultar especialment apassionant?

• La veritat és que molt. Algunes vegades et poses tan a dins d'aquesta música que inclús et poden sortir peces pròpies per al grup. Nosaltres, de fet, ja en tenim una, que vàrem estrenar el 21 de juny d'enguany. Li diem: els Nanos, i és simplement un passacarrers.

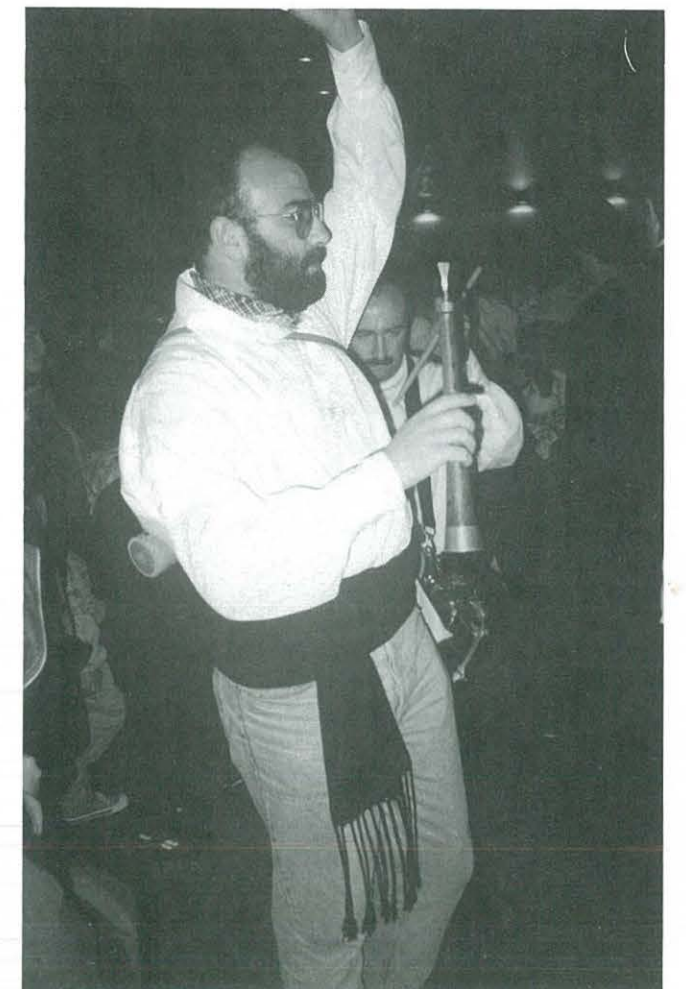
– Després de tot el que ens has explicat, penso que una idea general del què és el grup de grallers, ja la tindrà la gent. Però, què els diries a totes aquelles persones que puguin estar interessades en el que vosaltres feu?

• Que s'animen, per suposat, i pensin que el món de la gralla no és, només, el món de música i festa d'acompanyament dels gegants. Formar part d'un grup com el nostre t'obre les portes a d'altres móns de la cultura i la tradició dels pobles que, normalment, no s'arriben a veure.

Nosaltres ens preguntàvem per què aquesta música de la gralla fa saltar a la gent, i vam arribar a la conclusió de que és perquè la música surt de dins, del més profund de la cultura popular.

– I, parlant de futur, els vostres projectes més immediats quins són?

• En tenim un de molt bonic, però que encara no està confirmat. Es tracta que ens van oferir d'anar a Biarezzo, Itàlia, a la Desfilada Internacional del Carnaval. Si tot surt bé, aniríem amb els Gegants del poble, juntament amb un altre grup de Reus. Això seria la segona setmana de febrer.



El dia 2 de novembre proppassat, als 92 anys d'edat, ha mort a Ulldesona, la seva vila natal, l'Il.ltre Sr. Gonçal Yvars i Meseguer, el darrer diputat al Parlament de la Generalitat Republicana de 1932

Gonçal Yvars i Meseguer

Sempre ens havia cridat l'atenció aquest cognom, per quan el mateix és poc corrent a les nostres contrades. I, efectivament, l'avi del nostre personatge, Josep Yvars i Ros, va néixer a Pego (Alacant) i vingué ací en qualitat de contractista d'obres públiques, per construir la carretera d'Ulldesona a Alcanar a la segona meitat del segle passat.

Aquest senyor, de tendències republicanes, mentre dirigia els treballs de la carretera va conèixer una de les filles—Joana Serrano de Aparicio— de la família dels "Serrano", de tendència marcadament carlista. Malgrat tot, l'amor triomfà i la coneixença esdevingué casament i per l'any 1869 trobem al Sr. Yvars alcalde de la nostra població, en el període liberal, després del regnat d'Isabel II.

D'aquest enllaç vingueren tres fills, Paca, Joan i Gonçal Yvars i Serrano. La primera no tingué fills, el segon restà solter i Gonçal contragué matrimoni amb Josefina Meseguer i Boix de la veïna població d'Alcanar.

Gonçal i Josefina constituïren una de les famílies més hisendades i considerades de la població, en la llar dels quals apareix el primer fill, Gonçal Yvars Meseguer un 26 de



El nostre entrevistat, Gonçal Yvars amb la seva germana Josefina, als voltants de 1908

setembre de 1901; posteriorment vindrà la seva germana Josefina.

Gonçal fill cursà els estudis primaris a l'Escola de dalt, regentada pel mestre Giral de la nostra vila; els secundaris al Col·legi dels "Hnos. de San Juan Bta. de la Salle" de Benicarló, en aquell temps regentat per professors belgues i francesos, sota la direcció de l' "Hermano Eliodoro".

Un dels seus companys fou en Pasqual Ruiz i Esteller, qui més tard seria secretari de l'Ajuntament d'Ulldesona i durant els anys 1934 i 35 alcalde de la nostra vila.

Acaba el batxillerat a Benicarló i s'examina a Castelló de la Plana i València. A continuació passarà a Barcelona on cursarà la carrera de dret i serà testimoni, durant la dècada dels anys vint, dels enfrontaments entre el Sindicat Únic i el Sindicat Lliure, discrepàncies que costaren la vida als sindicalistes esquerrans Salvador Seguí, "El Noi del Sucre", i Francesc Llairet i Foix, a mans dels pistolers durant la Dictadura de Primo de Rivera.

Un dia ens digué que va estar present en la proclamació de la República Catalana el 14 d'abril de 1931, fet amb el qual Francesc



Any 1920.- Al pati de casa, amb un grup de joves amb vestits típics locals. Gonçal, assegut amb la pipa als llavis



Entrada a l'església del Castell en ruïnes d'Ulldesona, 5 de setembre 1950, Gonçal Yvars Meseguer

Macià i els seus s'avançaren a la resta d'Espanya (canvi de règim que a Sant Sebastià havien pactat conjuntament amb els polítics Niceto Alcalà Zamora, Alejandro Lerroux, Marcel·lí Domingo, Manuel Azaña, etc.)

El nostre convilatà comunicà immediatament al seu pare per telegrama aquest esdeveniment de Barcelona i això donà lloc a que Gonçal (pare) i el "Tío Maso" proclamessin la República a Ulldesona. Però com a la nostra vila la Guàrdia Civil encara no en tenia coneixement, aquests dos matiners republicans feren capal "Cuartel", sent posats en llibertat a les poques hores.

Començada la singladura republicana, l'Esquerra de Macià i Companys en el seu afany de captació entraren en contacte amb Jaume Simó i Bofarull, que aleshores liderava el Partit Republicà de la província de Tarragona, i pactaren el presentar-se conjuntament a les eleccions del 20 de novembre de 1932 al Parlament de Catalunya, per la qual cosa busquen un candidat de les Terres de l'Ebre, i com Tortosa i comarca eren "marcel·lineros" incondicionals, Simó Bofarull proposa Gonçal (pare) el qual declina la proposta en favor del seu fill Gonçal Yvars i Meseguer.

Per això, ens digué, que iniciada la campanya electoral no és d'estranyar que en el primer acte que se celebra a Tortosa, en el qual havien d'intervenir Francesc Macià, Lluís Companys, Ventura Gassol, Rovira i Virgili i el propi Yvars, els de "Marcel·lino" intentaren reventar l'acte.

En aquesta campanya una altra anècdota curiosa fou la de Sant Carles de la Ràpita on hi havia dos centres republicans, que no es tenien molta simpatia entre si; si anaven a fer propaganda al primer no els votaven els del segon i si anaven al segon no els votarien els del primer. Manera de contentar a tothom? Doncs feren l'acte de propaganda a la plaça del poble i tots satisfets.

La candidatura d'Esquerra Republicana aconseguí la majoria i amb ella Yvars obtingué un escó al Parlament Català, lloc des del qual sempre estigué al servei de les nostres comarques. Com a secretari de la Comissió de Justícia va intervenir proposant que la majoria d'edat que era als 25 anys, a Catalunya es rebaixés a 21, que era l'edat d'anar al servei militar. La seva proposta va ésser admesa parcialment ja que es va rebaixar a 23 anys. També va formar part de la Comissió d'Hisenda de l'esmentat Parlament.

Anava desenvolupant les seves activitats polítiques amb les professionals com a lletrat, fins que un dia del mes de juliol el sorprengué la Guerra Civil, durant la qual continuà exercint el seu càrrec polític fins a l'acabament de la mateixa, recordant que per aquestes raons el 14 d'abril de 1938 hagué d'anar a la Vall d'Uixó i de tornada passà per Ulldesona, deserta, vint-i-quatre hores abans de l'entrada de les forces nacionals.

La postguerra la passà dissimuladament a casa d'un amic que era metge d'una Comissaria de Guerra dels nacionals. Després anà a una caseta del seu sogre que tenia a Vall-doreix on va fer de pagès i d'allí a Osca on va fer de guardabosc.

"Gonçal Yvars Meseguer, nascut a Ulldesona, resident aleshores a Reus, va passar tota la postguerra amagat (no va exiliar-se) i no el van trobar mai" (del volum "Evocacions 1936-38. La Guerra Civil des de Tortosa", pàg. 16 de Josep Subirats Piñana).

Quan el vendaval polític de la postguerra amainà, després de la victòria dels aliats, passat un temps tornà a exercir la seva professió d'advocat obrint nou bufet a Barcelona.

Del seu matrimoni amb Rita Rodríguez vingueren dos fills, Gonçal i Rita, que seguint les petjades del seu pare també cursaren la

carrera de lleis, el primer exerceix actualment a Barcelona, com el seu progenitor, i la segona resideix a la nostra vila i ostenta, amb molta dignitat, el càrrec de Jutgessa de Pau.

Arribada la democràcia i restablerta la Generalitat va tenir contactes amb el President Tarradellas i va ser objecte, igual que els seus companys Josep Andreu i Abelló i Francesc Viadiu, de moltes atencions.

Oferim uns fragments de l'entrevista que ell i els seus companys tingueren amb el President del Parlament Català, Miquel Coll i Alentorn, un altre vell lluitador, en el recinte del mateix (Suplement del diari AVUI del 5 de juny de 1988).

"Nosaltres sèiem allà", assenyala el diputat Gonçal Yvars amb el bastó, cap a un lloc indeterminat de l'hemicicle. I li sembla veure's cinquanta anys més jove, assegut en un dels escons del primer Parlament de Catalunya en molts segles".

"Tots tres ultrapassen la barrera dels vuitanta anys, edat ja venerable. Andreu i Abelló és el més jove, amb vuitanta-dos anys. Ja va ser també el diputat més jove de l'Assemblea de Diputats, que es va reunir al Palau de la Generalitat el 9 de juny de 1931 per començar a preparar el camí de l'Estatut de Núria i del Parlament de 1932. Viadiu és el més gran—en té vuitanta-set, "pero ja me'n pot posar vuitanta-vuit, ja". Yvars n'ha complert vuitanta-sis".

"Tinc una opinió catastròfica dels polítics i dels parlamentaris d'ara", afirma rotundament Andreu i Abelló. "Abans al Parlament es parlava, es discutia. Ara n'haurien de canviar el nom". I Yvars reblà el clau: "Si, en podrien dir centres de lectura".

"No els agrada gens ni mica com funcionen els Parlaments d'avui en dia. Forjats com a polítics en una època de vida parlamentària vigorosa, consideren que ara la política és avorrida, que tots saben ja què diran i què respondran uns i altres, que s'ha perdut vivesa a les rèpliques".

"Aquest és el criteri de tres vells i apassionats amants d'un vell país, que encara se senten joves".

Josep M^a Millan i Roca

